

VOORBIJ HET GORDIJN VAN DE TIJD

Ik wil hier aankondigen dat uw gebeden werden verhoord, samenkomsten zoals wij hadden toen ik voor het eerst in de bediening begon, vele jaren geleden. Ik heb nooit . . . We konden de mensen zelfs niet eens een zitplaats geven. En kregen beursterreinen en zo en er zouden er om drie uur genoeg zijn om de plaats op te vullen. Ze moesten de poorten sluiten, lieten hen niet binnen. Wij zouden er pas om zeven zijn. Zie? Gewoon duizenden die van overal binnenstroomden. Gewoon . . .

² En ik nam de laatste vijf avonden in de laatste samenkomst, en bouwde het gewoon op rondom het Woord, begon te beseffen wat een kracht het Woord heeft. Zie? Want het Woord is God. Zie? “In het begin was het Woord, het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.”

³ Nu, Hebreeën 4 zegt dat, dat het Woord van God scherper is dan een tweesnijdend zwaard. Zie? “Het Woord van God is scherper dan, en gaat door tot de verdeling van het been, en snijdend, en een onderscheider van de gedachten van de geest, het hart.” Zie? Dat is wat, het Woord van God.

⁴ Als er dan een gave is waar we onszelf gewoon kunnen ontspannen; en het Woord Zelf, dat Christus is, Die het Woord is, in ons komt en de gedachten van de geest onderscheidt, zoals u het hebt gezien. Zie? Hoe wonderbaar. Dan, om te zien wat Hij deed en de manier waarop Hij ons gezegend heeft! En dan, de . . .

⁵ Dat, ik voel dat, bouwen rondom dat Woord gedurende vier avonden, de mensen gewoon rustig laten zitten en gewoon laten ontspannen en de Heilige Geest zou mensen uitroepen en dingen in het gehoor doen.

⁶ En dan, op de laatste avond, afgelopen zondagmiddag, zag ik een van de grootste genezingsrijen die ik ooit in Amerika heb gezien. Zie? Ze waren . . . Ik stuurde Billy er met een honderdtal kaarten, en Gene met honderd, en Leo met honderd, en Roy met honderd, deelden gewoon alle kaarten uit, ongeveer vijfhonderd. En nadat ze toen hadden gezien hoe het Woord een houvast nam, en wat Het zou doen, en dan precies op dat Woord blijvend, nu, en ze naar het podium brengen. En ik zag mannen en vrouwen die hun krukken enzovoort weggooiden en genezen werden voordat ze zelfs naar het podium kwamen, gewoon om te zien. Zie? Het Woord van God was uitgegaan, daar uitgegaan, en had Zich in die vijf boodschappen, of vier boodschappen, vastgelegd in hun

harten, totdat ze Het met heel hun hart geloofden. Het enige wat ze toen moesten doen was een klein soort contact hebben, zie, of iets, en 't werd een realiteit. En zodra ze op dat podium zouden komen, zouden ze genezen worden, precies daar op het pod- . . . voordat ze het podium zouden verlaten.

⁷ Ik geloof, broeders hier, dat u allemaal Broeder Ed, Broeder Ed Hooper kent. Nietwaar? Komt u uit Arkansas, daar vandaan? Hij ontmoette . . . Hij was met mij in de vroege delen van de vroege bediening. Hij zei: "Dit lijkt op oude tijden," zei hij, "toen, zoals ze het vroeger deden, jaren geleden."

⁸ En er waren mensen die tumoren hadden die—die zo waren en gezond terugkwamen. Blind, doof, stom, allerlei dingen die onze Heer deed. Hoefden niet eens de mensen aanraken. Het Woord ging uit en deed het.

⁹ Toen gaf de Heer mij een Boodschap die ik ooit in de gemeente zou willen brengen wanneer ik terugkom en de kans krijg vrij te zijn. Ik heb het erg druk. Nu, ik moet morgen weer vertrekken, en wacht dat dit meisje komt. En zelfs voordat ik zelfs mijn koffer in huis had gebracht, was er iemand. En ik heb sindsdien nauwelijks kunnen zitten. Zie? Ik heb niet eens mijn gezin gesproken sinds ik terug ben. Zie? En 't is—'t is echt vermoeiend. En ik moet jullie allemaal vragen om voor mij ook te bidden, dat de Heer mij zal helpen om vol te houden.

¹⁰ Nu . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] Zie onze broeder hier, heel erg ziek, die op dit bed ligt. En wij . . .

¹¹ Er komt zo dadelijk iemand voor ons om naar Louisville te gaan. Ik wil dat u ook in gebed gedenkt een fijne jonge dame, die, ze is nog geen achttien jaar oud. Ze is een tweeling en een Christelijk meisje op school. En de andere meisjes roddelen over haar, weet u, de twee meisjes, en vertellen ze welk deel van het leven ze misten en hoe ze als de rest van de meisjes moeten leven. En één meisje was in staat om het gewoon terzijde te schuiven. Deze andere had een complex en ze voelde zich er heel slecht over, en bleef maar weggaan en bleef verder wegglijden en maakte er zich zorgen over. En uiteindelijk kreeg ze een zenuwzinking. En zij . . . Ze zit in een psychiatrische afdeling. Haar moeder en vader komen over een klein poosje van Crandall, Indiana, om naar deze instelling te gaan waar ze haar heen proberen te sturen, naar Madison, morgen.

¹² Nu, het—het meisje, er is geen lichamelijk letsel in het meisje. Ze . . . Er is niets lichamelijk. Ze is kerngezond. Maar het is moeilijk om het uit te leggen. En het kan niet echt verklaard worden. Wat het is, haar geest heeft gedwaald. Zie? Nu, u—u moet haar geest vangen en hem terugbrengen, naar de plaats. Zie? Er is . . .

¹³ Zoals we er net een paar weken geleden over gesproken hebben over hoe het menselijk systeem werkt. Hoe dat er vijf

zintuigen zijn waardoor u het lichaam binnenkomt, en dan, vijf wegen, zo noemden we het. Vijf wegen, zoals—als geweten, verbeelding, enzovoort, waardoor we de ziel binnengaan. En dan, wanneer u de geest binnengaat, is er maar één weg, en dat is door eigen wil, die het terugbrengt naar hoe de mens geschapen werd.

¹⁴ U kunt Het ontvangen, of u kunt Het gewoon laten gaan. U kunt Christus als Redder aanvaarden, of Hem gewoon laten gaan. En u bent nog steeds bij die Boom, die ene van Leven en ene van de dood. Ieder mens wordt voor die Boom geplaatst, anders zou God onrechtvaardig zijn om de ene daar te plaatsen en dan de andere geen gelijke kans te geven om—om goed of kwaad te kiezen. En ieder van ons heeft die gelegenheid.

¹⁵ Ook daarin: de geest; we kunnen genezen worden, of we kunnen niet genezen worden. Nu, het is niet omdat er geen . . . dat wij niet genezen zijn volgens God. We zijn dat. Want het verbond is onvoorwaardelijk. En Hij heeft reeds onze genezing gekocht. Daarom is onze genezing voor—voor ons. Het is de onze. Nu, de vraag is of we *deze* weg zullen nemen, om het te geloven; of *deze* weg om het maar niet te geloven. Nu, er is alleen maar die ene weg waarin wij de Tegenwoordigheid van God binnen kunnen wandelen.

¹⁶ Nu, dit kind, mooi, haar moeder is een vriendin. Ik, mijn . . . O, was vroeger één van mijn vriendinnen. Ze was een leuke kleine dame, kwam uit een echt streng Nazarener huis, lief klein meisje. En ze heeft een liefelijke man. Ik ken hem ook heel goed, de jongen die haar trouwde. En ze is gewoon een beetje . . . Ze hebben die kinderen opgevoed om de Heer te dienen, en hebben ze naar school gestuurd. En ze waren echt geworteld in Christus, om niet de dingen te doen die verkeerd waren. Maar daar ging het.

¹⁷ Net over een instorting, net als ik . . . keek net een paar momenten geleden en keek terug naar een kleine jongen die precies hetzelfde had, precies. En bij de . . . We gingen daar een avond heen, bij Broeder Wright, en Orville was gewoon—gewoon helemaal ingestort. En hij, weet u, toen hij mij probeerde uit het huis te jagen; zo'n goede vrienden als Orville en ik het zijn, gewoon echt, alsof ik zijn vader zou zijn. Ik trouwde zijn vader en moeder samen. En hij zou gewoon opspringen en schreeuwen: "Ga weg van hier! Ga weg van hier! Ga weg van hier!" Zie?

¹⁸ Nu, wat we daar moesten doen, was uitgaan in de lijn van de geest, en de geest van die jongen vangen. Zie? Veel verdriet was in zijn kleine hart gekomen. Hij is jong en hij had veel gezien. En bracht hem gewoon terug naar de plaats waar hij moest zijn. Ziet u? Over een paar dagen was hij—was hij in orde.

¹⁹ Nu, dat is hetzelfde wat u met dit moet doen. Ik heb het gezien, en ik weet dat het waar is. Maar nu, gewoon . . . Ik—ik verzoek u allen om nu te bidden, dat—dat God mij zal helpen

om dit kleine meisje te vinden. Op een plaats waar zij niet weet waar ze zich bevindt, vervolgens haar terug te brengen naar haar plaats. Die weg komt door geloof. Ziet u, zij kan geen geloof hebben voor zichzelf. Ze weet niet waar ze zich bevindt of niks. Zie? Er—er is ons geloof voor nodig hier.

²⁰ En nu, daarin, die kracht van de opstanding van Christus, want Hij gaf ons de gelegenheid. Dat is waar u, op een bepaalde manier doorboort het Woord van God de zondaar. En het moet verder gaan dan het prediken van het Woord dat uitgaat. Dat is de reden dat ik vanmorgen even wilde spreken voordat er voor de zieken wordt gebeden. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

²¹ Herinnert u zich het visioen onlangs dat de Heer mij gaf, weet u, over het zien van de andere kant? Herinnert u zich die ochtend toen ik getuigde dat ik de andere kant zag? Wel, dat was waar.

²² En de *Voice* van de Volle Evangelie Zakenlieden heeft dat artikel gepubliceerd en heeft de foto hier op de achterkant van de pagina geplaatst. En er staat een kleine toevoeging hier onderaan, een klein deel hier onderaan, dat over de bediening spreekt. En dit is een internationaal blad, gedrukt in vele verschillende talen. En ze hebben de voorpagina en eerste pagina aan het visioen gewijd. Zie?

²³ En ik heb ze hier, en ik wou graag dat u eentje meenam en het kon lezen. En haal. . . Ik wist niet hoevelen er vanmorgen zouden zijn, de broeders. En u, als u er één tekort zou hebben, ga dan gewoon naar het kantoor. Ze hebben ze daar op het kantoor. En ze lieten ons een groepje ervan hebben, over: “Blijven volhouden.” Zie? En dat is alles wat in mijn hart is. Alles wat ik kan horen is: “Blijf volhouden.” Net voorbij de—de rivier is er een—een beter Land. En laten wij door blijven drukken totdat wij bij dat Land komen.

²⁴ Nu, ik denk dat ze hier een opdraging van Broeder Stricker en Zuster Stricker hun kleintje hebben. Zodat. . .

²⁵ Hoevelen zijn er dat nu, Zuster Stricker? [Zuster Stricker zegt: “Zes.”—Red.] Zes kleine kameraden. Dat is een liefelijk gezinnetje.

²⁶ En, ze zijn dus. . . waren onze missionarissen ginder in—in Afrika, kwamen onlangs terug. En al hun kinderen zijn mooie kleine makkers. En ik kan zien dat deze dat ook is, terwijl ze het vanmorgen naar voren brengen voor een opdragingsdienst.

²⁷ Waar is Teddy? Teddy, zou je even hier naar voren willen komen bij de piano, zoon? En—en laten we ons lied hebben, klein liedje, kent u dat liedje, ik geloof dat wij *Breng Ze Binnen* zingen. Is dat juist? “Breng ze binnen vanuit de velden van de zonde.”

²⁸ En dat is, de reden dat wij dit spelen is omdat wij, met alles wat wij kunnen, ouders, hen kunnen brengen om opgedragen te worden. We dragen ze op aan de Heer en brengen ze binnen

terwijl ze nog baby's zijn, dat ze niet naar buiten in dat veld van zonde zullen afdwalen. *Breng Ze Binnen*. Laten we gewoon . . . Ken je het, Teddy? Laten wij er gewoon één vers van zingen nu.

Breng ze binnen, breng ze binnen,
Breng ze binnen van de velden van zonde;
Breng ze . . .

Als er een ander is, wel, breng het maar naar voren.

Breng de kleintjes naar Jezus.
Breng ze binnen, breng ze binnen,
Breng ze binnen van de velden van zonde;
Breng ze binnen, breng ze binnen,
Breng de dwalenden naar Jezus.

²⁹ Broeder Stricker en Zuster Stricker, ik besef dat u weet wat dat liedje betekent, om ze “binnen te brengen,” een brandend verlangen is in uw hart om te proberen de verlorenen tot Jezus te brengen. Uw kleine baby, als het zou sterven voordat het opgedragen zou worden, of wat ook, is het hoe dan ook gered, want het Bloed van Jezus Christus deed dat op Golgotha. Maar in herdenking van Zijn grote aardse reis toen Hij Zijn handen op de kleintjes legde en zei: “Laat ze tot Mij komen,” dat is waarom u vanmorgen de baby brengt. En u plaatst het vrouwen in ons, dat we in staat zouden zijn om een gebed van geloof te bidden voor de kleine, in de toewijding van zijn leven aan God.

³⁰ Wat is haar naam? [De vader zegt: “Marilyn Madge Stricker.”—Red.] Marilyn Madge, Marilyn Madge Stricker. Hoe oud is ze? [De moeder zegt: “Dertien maanden.”] Dertien maanden. Geboren in Afrika, klopt dat? [“Ja.”] Wel, moge, als er een morgen is, moge deze kleine een zendeling zijn daarginder, in de zendingvelden waar ze werd geboren. En een—een mooi klein kind. Wilt u komen, Broeder Neville?

³¹ En Marilyn. O, my! Ik mag deze kleine makkers altijd graag. Is dit niet een mooi klein ding? Hoe gaat het met jou? Hoe gaat het met jou? Laten we onze hoofden buigen. Ik wil dat u de handen op haar legt.

³² Onze Hemelse Vader, we brengen tot U kleine Marilyn Madge Stricker, dit schattig klein kind dat werd geboren op de zendingvelden toen de strijd er hard aan toe ging. Ik bid dat U dit kind zou zegenen. In de Bijbel brachten ze U zulke kleintjes. U legde Uw handen op hen en zegende hen, zei: “Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet; want voor zodanig is het Koninkrijk der Hemelen.”

³³ De moeder en vader plaatsden het in onze armen vandaag. Wij, door geloof, stijgen de trap ginder, plaatsden het in Uw armen door geloof. Zegen haar leven. Geef haar een lang leven, Heer. Moge zij een kind van God zijn. Moge zij U met geheel haar leven dienen, elke vezel van haar wezen, een dienstknecht van Christus zijn.

Sta het toe, Vader. Zegen haar vader en moeder, haar broertjes en zusjes. Mogen zij ook opstaan en een glorieuze familie zijn voor de dienst van God.

³⁴ Vader, we geven kleine Marilyn Madge aan U, in de Naam van Jezus Christus, voor een leven van dienstbaarheid. Zegen haar en haar vader en haar moeder en haar geliefden. En mogen ze lange en gelukkige levens leven in Uw dienst. In Jezus' Naam. Amen.

³⁵ God zegene u, Broeder Stricker. God zegene u. Zegeningen op een fijne kleine dame.

Dank u, Teddy, jongen.

³⁶ Ik hou van kleine kinderen. U niet?

³⁷ Hoevelen hebben het visioen dat de Heer mij gaf nog nooit gehoord? Laten we uw handen omhoog zien gaan, die het nooit gehoord hebben. Broeder Neville, heeft u uw kleine boek daar, misschien dat u het hier voor hen wil lezen, slechts voor een paar ogenblikken. Ik geloof dat . . . Hierzo, als u wilt.

³⁸ [Broeder Neville leest voor uit de *Full Gospel Business Men's Voice* van februari 1961—Red.]

³⁹ [Laatst op een ochtend lag ik op mijn bed. Ik was net wakker uit mijn slaap, en ik plaatste mijn handen achter mijn hoofd en ontspande mij met mijn hoofd op het kussen. Toen begon ik mij af te vragen hoe het zal zijn aan de andere kant. Ik besepte dat ik meer dan de helft van mijn leven heb geleefd, als ik zo oud word als mijn volk, en ik wilde meer doen voor de Heer voordat ik dit leven heb verlaten.]

⁴⁰ [Ik hoorde een Stem, zeggende: "U bent net begonnen! Ga door met de strijd! Blijf doordrukken!" Toen ik daar lag, de woorden te overdenken, dacht ik dat ik mij alleen ingebeeld had dat ik een Stem hoorde. Opnieuw zei de Stem: "Ga door met de strijd! Blijf doorgaan! Blijf doorgaan!" Nog steeds niet gelovend, dacht ik dat ik mogelijk de woorden zelf had uitgesproken. Ik plaatste mijn lippen tussen mijn tanden en hield mijn hand voor mijn mond en luisterde. De Stem sprak weer: "Blijf gewoon doordrukken! Als u slechts wist wat er aan het einde van de weg is!" Het leek alsof ik de muziek en de woorden hoorde van een oud bekend lied:]

["Ik heb heimwee en voel mij verdrietig, en ik wil Jezus zien,]

[Ik wil graag die havenklokken horen luiden.]

[Het zou mijn pad verlichten en alle angsten verbannen.]

[Heer, laat mij kijken voorbij het gordijn van de tijd!"]

⁴¹ [Toen vroeg de Stem: "Zou je even achter het gordijn willen zien?" Ik antwoordde: "Het zou mij zo veel helpen!"]

42 [Wat er gebeurde, kan ik niet zeggen. Of ik in het lichaam was, of als het een translatie was, weet ik niet, maar het was anders dan elk visioen dat ik ooit heb gehad. Ik kon de plaats zien naar waar ik werd gebracht en ik kon mezelf daarginder op mijn bed zien liggen. Ik zei: “Dit is een vreemde zaak!”]

43 [Er waren grote aantallen mensen en zij kwamen naar mij toe hollen om mij te begroeten, roepend: “O, onze dierbare broeder!” Eerst kwamen jonge vrouwen, schijnbaar in hun vroege twintiger jaren, en toen zij mij zouden omarmen, zeiden ze: “Onze dierbare broeder!” Jonge mannen, in de schittering van de jonge volwassenheid, met ogen die als sterren glinsterden op een donkere nacht, met tanden zo wit als parels, omhelsden mij, zeggende: “Onze dierbare broeder.”]

44 [Toen merkte ik dat ik ook weer jong was geworden. Ik keek naar mezelf daar en draaide mij om en keek om naar mijn oude lichaam dat op het bed lag met mijn handen achter mijn hoofd. Ik zei: “Ik begrijp dit niet!”]

45 [Terwijl ik begon te proberen om de plaats waar ik was te begrijpen, begon ik te beseffen dat er geen gisteren en geen morgen daar was. Niemand leek moe te worden. Terwijl een menigte van de meest mooie jonge vrouwen die ik ooit heb gezien hun armen om mij sloegen, ontdekte ik dat er alleen een grote liefde was die mij overweldigde en geen fysieke aantrekkingskracht zoals in het menselijk gedrag. Ik bemerkte dat deze jonge vrouwen allemaal hun haar tot op hun tailles droegen en hun rokken reikten tot aan hun voeten.]

46 [Hierna omhelsde Hope, mijn eerste vrouw, mij en zei: “Mijn dierbare broeder!” Daarna omhelsde een andere jonge vrouw mij en Hope draaide zich om en omhelsde de jonge vrouw. Ik zei: “Ik begrijp dit niet. Dit is iets geheel anders dan onze menselijke liefde. Ik wil niet teruggaan naar dat oude lichaam op het bed.”]

47 [Toen sprak een Stem tot me: “Dit is wat je predikte dat de Heilige Geest is! Dit is volmaakte liefde. Niets kan er Hier zonder binnenkomen!”]

48 [Vervolgens werd ik opgenomen en op een hoge plaats gezeten. Overal om mij heen waren grote aantallen van mannen en vrouwen in de bloem der jeugd. Zij riepen met vreugde uit: “O, onze dierbare broeder, wij zijn zo gelukkig je hier te zien!” Ik dacht: “Ik droom niet, want ik kan deze mensen zien en ik kan mijn lichaam daar op het bed zien liggen.”]

49 [De Stem sprak tot me: “Je weet dat het in de Bijbel geschreven is dat de profeten met hun volk vergaderd werden.” Ik zei: “Ja, ik herinner mij dat in de Schriften, maar zo veel Branhams zijn er niet.” De Stem antwoordde: “Dezen zijn geen Branhams. Dezen zijn je bekeerlingen, degenen die je tot de Heer hebt geleid. Sommigen van deze vrouwen waarvan je denkt dat zij zo jong en mooi zijn waren meer dan negentig jaar oud toen

je hen tot de Heer leidde. Geen wonder dat zij uitroepen: ‘Mijn dierbare broeder!’” Toen riep de menigte samen: “Als je niet met het Evangelie was uitgegaan, zouden wij hier niet zijn!”]

⁵⁰ [Ik vroeg: “O, waar is Jezus? Ik wil Hem zien!” De mensen antwoordden: “Hij is net een beetje hoger. Op een dag zal Hij tot jou komen. Je werd als een leider gezonden en wanneer God komt, zal Hij je oordelen overeenkomstig je onderwijzing.” Ik vroeg: “Moeten Paulus en Petrus ook dit oordeel ondergaan?” Het antwoord was: “Ja!” Ik zei: “Ik heb gepredikt wat zij hebben gepredikt. Ik ben Er niet van afgeweken noch naar de ene kant, noch naar de andere. Waar zij doopten in de Naam van Jezus, deed ik het ook; waar zij de Doop in de Heilige Geest onderwezen, deed ik het ook. Alles wat zij onderwezen, onderwees ik ook.”]

⁵¹ [“Wij weten dat,” riepen de mensen uit, “en wij weten dat wij een keer met jou terug naar de aarde gaan. Jezus zal komen en je oordelen overeenkomstig het Woord dat je tot ons gepredikt hebt. Dan zul je ons aanbieden aan Hem en samen zullen wij allemaal terug naar de aarde gaan om voor altijd te leven.” Ik vroeg: “Moet ik nu terug naar de aarde gaan?” Zij antwoordden: “Ja, maar blijf doordrukken!”]

⁵² [Toen ik van die prachtige, vreugdevolle plaats weg begon te gaan, kwamen, voor zover mijn ogen konden zien, mensen naar mij toe om mij te omhelzen en te roepen: “Mijn dierbare broeder!”]

⁵³ [Plotseling was ik weer terug op het bed. Ik zei: “O God, help mij! Laat mij nooit compromissen sluiten over het Woord. Laat mij pal op het Woord blijven. Ik geef er niet om wat iemand anders doet, Heer, laat mij doordrukken tot die prachtige, vreugdevolle plaats!”]

⁵⁴ [Ik ben er meer dan ooit in mijn leven van overtuigd dat er volmaakte liefde voor nodig is om die plaats binnen te gaan. Er was geen jaloersheid, geen vermoeidheid, geen ziekte, geen ouderdom, geen dood. Alleen opperste schoonheid en vreugde.]

⁵⁵ [Wat u ook doet, leg al het andere terzijde tot u volmaakte liefde krijgt! Kom tot waar u iedereen kunt liefhebben, zelfs elke vijand. Ongeacht of het vliegtuig rolt, de bliksem flitst, of de geweren van de vijand op u gericht zijn, deze dingen doen er niet toe: krijg volkomen liefde!]

⁵⁶ [Als u niet gered bent, accepteer nu Jezus Christus als uw Redder! Als u niet in water bent gedoopt, word nu gedoopt! Als u de Doop in de Heilige Geest niet ontvangen hebt, ontvang het nu! Druk door in die volmaakte liefde, die u naar die prachtige en vreugdevolle plaats zal nemen voorbij het gordijn van de tijd!]

⁵⁷ [Broeder Neville is klaar met lezen. Hieronder verwijst Broeder Branham naar de “kleine invoeging” die Broeder Thomas R. Nickel, de redacteur van Full Gospel Men’s Voice, op de eerste pagina van het artikel heeft geplaatst, waarin dit staat:

“Wat betreft de foto op de voorkant: In Bijbelse Dagen waren er mannen Gods die Profeten en Zieners waren. Maar in alle Heilige Geschriften had geen van hen een grotere bediening dan die van William Branham, een Profeet en Ziener van God, wiens foto op de voorpagina van deze uitgave van Full Gospel Men's Voice staat. Branham is door God gebruikt, in de Naam van Jezus, om de doden op te wekken!”—Red.]

58 (Dank u Broeder, daarvoor.) Dat is . . . Ik dacht dat sommigen van u het misschien zouden lezen. En als u het kleine boekje niet hebt, wel, u mag het hebben.

59 Dan aan de . . . helemaal onderaan de bladzijde zette hij een kleine invoeging over de bediening daar. 'k Weet niet of u het heeft opgemerkt of niet, net onderaan, nadat u dat leest. Net onderaan, een kleine invoeging onderaan. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

60 Nu, dat gaat nagenoeg in elke taal onder de hemelen, ziet u, om—om gelezen te worden, rond de wereld.

61 Nu: “Wat—wat . . . Wel,” zegt u, “waarvoor zou u dat zeggen, Broeder Branham, voor u voor de zieken bidt?”

62 Het is wegens dit: dat wij zouden weten dat onze inspanningen niet tevergeefs zijn. Ziet u? Wij moeten God benaderen door dat kanaal van liefde en geloof. Geloof neemt ons mee naar het kanaal. Liefde is degene die ons mee naar binnen neemt.

Excuseer me. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

63 Nu, denkt u dat God zou . . . Nu, laten we . . . Nu, uw geloof komt tot een plaats nu, denkt u dat . . . Wat zou u nu denken als al de inspanningen die de . . . deze tabernakel en deze groepen mensen hier hebben gedaan voor het Koninkrijk van God? Er zijn velen hier die uw kinderen opgegeven hebben voor het Koninkrijk van God. Er zijn velen hier die nieuwe kleren hebben opgeofferd omwille het Koninkrijk van God. Er zijn velen die door stormen gereden hebben en die zonder schoenen aan hun voeten hebben gewandeld om naar de tabernakel hier te komen, dat is juist, voor het Koninkrijk van God.

64 Kunt u zich een kunstenaar voorstellen die een groot schilderij schildert, prachtig, tot het wondermooi is, en het dan gewoon verscheuren? Er zou iets mis zijn met de kunstenaar. Zou u zich een componist kunnen indenken die een lied schrijft tot het subliem is en dan gewoon zijn—zijn muziek verscheuren? Er zou iets mis zijn met de componist. Ziet u? Er is niets mis met God. God maakt zo iets niet om het alleen maar te verscheuren en het weg te werpen. Het is voor Zijn Koninkrijk. Het is voor Zijn glorie.

65 Ieder van ons speelt een rol in dit schilderij en in dit lied. Wij zijn delen van het Koninkrijk van God. En dat is, dat we onze

rollen kunnen spelen, zolang we beseffen waar we positioneel behoren in deze plaats, en dan precies in die plaats daar blijven. En één plaats weten we, dat is in liefde, want dat is wat het schilderij maakt.

⁶⁶ Nu, het is moeilijk, wanneer je deze visioenen ziet zoals dit en dergelijke, om te begrijpen wat—wat aan de andere Kant is. Ik wou dat ik het wist. De man bracht deze kleine invoeging daaronder om te zeggen dat profeten vanouds, hoe zij deze visioenen zagen, enzovoort, en hoe dat vandaag, zelfs voorbij wat . . . Wij kunnen het niet begrijpen, maar de Heer heeft ons toegestaan daarin door te drukken en te zien wat dat is.

⁶⁷ Nu, vrienden, ik was niet in slaap. En ik, gewoon tussen u en ik en deze gemeente hier, ik was niet in een visioen. Ik weet wat een visioen is. Sommigen hier, vorige week nog, soms was het wel dertig keer per nacht dat het zou gebeuren. U kunt u het wel inbeelden, de last dat op je is. Het maakt je nerveus, natuurlijk.

⁶⁸ Wat als u zo naar een samenkomst ging, en alleen maar de verantwoordelijkheid als de samenkomst goed verliep of niet op u zou liggen, alleen—alleen maar de verantwoordelijkheid? U moet een antwoord geven aan elke prediker, op elke vraag, op elk dingetje. Of de samenkomst juist verloopt of niet, het ligt alleen maar, de verantwoordelijkheid, bij u, alleen. Kijk wat dat bij u zou doen.

⁶⁹ En er zijn sommigen van mijn geassocieerden, die gewoon eenvoudigweg boeken verkopen enzovoort, worden zo nerveus dat zij naar huis moeten gaan, ziet u, om te liggen, zouden die avond niet naar de gemeente komen. My! O, het is gewoon verschrikkelijk. Zoals mijn schoondochter, lieflijke kleine Christelijke meisje, Loyce. Alleen—alleen door de samenkomst bij te wonen, gewoon zo . . . Gedurende acht weken, of zeven weken, voortdurend op die wijze, moest gewoon een dag of twee in bed liggen, zie, zonder verantwoordelijkheid. Zie? Billy, alleen maar om enkele gebedskaarten uit te delen, en gewoon helemaal kapot.

⁷⁰ Maar zie, de hele last ligt op mij. Ik moet op u vertrouwen dat u voor me bidt. Zie? Bovendien wordt er beweerd dat—dat twintig minuten van—van prediken onder inspiratie vergeleken kan worden met acht uren hard werken, voor uw lichaam. Ik predik van twee tot drie uren per avond; soms drie keer per dag. Ziet u?

⁷¹ En wat dan met één visioen? Eén visioen maakte onze Here Jezus zwak. Dat is juist. De Bijbel zei dat een vrouw Zijn kled aanraakte, maakte Hem zwak. Wel, als één visioen Hem zwak zou maken, Hem, de Zoon van God; wat dan met mij, een zondaar gered door genade, wat zouden dertig ervan op één avond doen? Zie? Het is . . . Als we even zouden stoppen en nadenken, het gaat elk menselijk wezen te boven. Een menselijk lichaam kan dat niet

verdragen. Ik zou ergens in een krankzinnigengesticht zijn, met mijn hoofd tegen de muren bonkend. Zie? Het—het is zulk een zwakheid dat u niet. . . Het is de inwendige zwakheid, ziet u, die u gewoon uitmergelt.

⁷² Nu, maar wat zou u dan doordrukken? Ik wil dit zeggen. Ik zie Broeder en Zuster Cox daar, Rodney en zijn vrouw, en zuster, hier, van daar achterin, nieuwe bekeerlingen. Er is een Land, ergens ginder, dat als u ooit in uw gedachten eraan kunt denken en er een zicht van krijgen, is het de meest heerlijke zaak. Het is elke inspanning waard die we er voor doen. Zie?

Nu, voor we voor de zieken bidden, zou ik dit willen zeggen.

⁷³ Wat als een kleine baby, voor het geboren is. . . Laten we dat nemen. Een kleine baby die in de schoot van de moeder geleefd heeft gedurende deze negen maanden, en die kleine baby zou kunnen denken? Het zou zeggen: “Weet je wat? Ze zeggen me dat ik op het punt sta om geboren te worden. Wel, wat zal ik daar buiten doen? Ik weet niets dan deze plaats waar ik hier leef. Ik verkrijg mijn kracht van binnen. En hoe zal ik daar buiten in mijn levensonderhoud voorzien? Ze vertellen me dat er een zon is die schijnt. Ze vertellen me dat de mensen daar rondlopen. En ik weet niets dan alleen deze plaats hier. Dit is alles dat ik weet, hier in de—in de schoot van mijn moeder. Hier is waar ik werd binnengebracht. Hier is alles dat ik weet, allemaal in deze schoot. En ze vertellen me dat er gewoon ruimte keer ruimte is!” Wel, die kleine baby zou doodsbenauwd zijn om geboren te worden. Is dat juist? Hij zou doodsbenauwd zijn, omdat hij in een plaats komt waar hij niets over af weet, die opperbest is, miljoenen keren opperbest dan waar het geleefd heeft. Hij zou niet weten waar het allemaal om ging. Hij zou zeggen: “Hoe, wat zal ik gaan doen?” Hij zou doodsbenauwd zijn om geboren te worden.

⁷⁴ Maar wij die hier buiten leven, wel, wij, die ooit daar waren, wij zouden er nooit meer naar terug gaan. Wij zouden niet weer terug willen gaan in de moederschoot. Zie? Nee. We zouden dat niet willen doen.

⁷⁵ En dat is gewoon de wijze waarop het is wanneer we sterven, vriend. O God! Ziet u? U wordt in een Plaats geboren. U bent er nooit geweest. U kunt het niet begrijpen, hoe groots het is. “Hoe—hoe zal het daar buiten zijn? Ik. . .” En het enige ding dat me dat doet beseffen, of u het doet beseffen, is die kleine aanraking van het Leven, zoals de geest die in de baby komt in de schoot van de moeder. Zie? Het is de enige manier waarop we kunnen begrijpen wat dat grootse Land daarginds is, waar geen ziekte is, geen verdriet, geen dood, geen ouderdom, geen, niets. O my! Nou, wanneer u eens daar toe komt, zou u nooit weer willen terugkomen naar een plaats zoals deze, niet meer dan een baby zou willen teruggaan naar zijn moederschoot. Zie? Het is zoveel grootser aan de andere Kant, ziet u, Daarbuiten.

We kunnen het niet begrijpen, zeker niet, we kunnen 't niet. Wel, hoe het die kleine baby enig denken te boven gaat, zo is het voor ons, het gaat enig begrip van wat dat daarbuiten zou kunnen zijn te boven, ziet u, omdat wij in de schoot van de aarde zijn, gereed om op een keer geboren te worden in een nieuw Koninkrijk, in een nieuwe Wereld.

⁷⁶ En dat is de wijze waarop ik me voel over die visioenen en dergelijke dingen, of dat, wat er ook die dag met mij gebeurde, toen ik overstak, net aan de buitenkant, en zag wat Dat was en dan weer hier binnenkwam.

⁷⁷ Kunt u zich voorstellen dat u een baby bent en—en een—een kennis had van wat, hoe heerlijk dit was om rond te wandelen, de bomen te zien bloeien, de vogels aan het zingen, de zonneschijn, en een dergelijk leven, en dan opgesloten moeten worden in een schoot? Wel, u zou helemaal niet terug willen gaan.

⁷⁸ Nou, dan zouden wij, ons—ons denken verdoofd zijn, vergeleken met proberen te denken van wat dat Daarginds is. Wanneer de Schrift zegt: “Het oog heeft niet gezien, het oor heeft niet gehoord, of evenmin is het in het hart van de mens opgekomen wat God heeft weggelegd voor hen die Hem liefhebben.” Zie? We weten dus dat het heerlijk is aan de andere Kant. Op een dag zal de dood, wat wij de dood noemen, ons de nieuwe Geboorte geven, en zullen we de andere Wereld binnenkomen, aan de andere Kant.

⁷⁹ Broeder George, u zult niet oud, kreupel zijn Daarginds. En Broeder en Zuster Spencer en sommigen zoals sommigen van ons die ouder zijn enzovoort, en we zullen Daar voor eeuwig jong zijn. Deze oude . . .

Deze mantel van vlees zal ik laten vallen, en ik zal opstaan

En de eeuwigdurende prijs grijpen;

En ik zal jubelen terwijl ik door de lucht ga,

Vaarwel, vaarwel, lieflijk uur van gebed.

⁸⁰ 't Is allemaal voorbij dan. Geen lange avonden van gebed meer. Gewoon die jonge vreugdevolle leeftijd binnentreden om Daar te zijn, niet slechts voor een jaar of vijftig jaar of een miljoen jaar, maar wanneer we daar een honderd miljard jaar geweest zijn, zullen we zelfs niet eens begonnen zijn. Dat is het. Waarom zouden we vanmorgen dan niet gelukkig zijn? Waarom zouden we ons niet verheugen? Waarom zouden we niet profiteren van elk groot ding dat God ons gegeven heeft?

⁸¹ Hier is Goddelijke genezing. Waarom werd Jezus geslagen; om het schilderij te verscheuren en te zeggen: “Zoiets bestaat niet.”? Hij sloeg Zijn lichaam daar, de ribben schenen erdoorheen, dat “door Zijn striemen werden wij genezen.” Laten we het schilderij niet verscheuren vanmorgen. Laten we Het omarmen, Het aanvaarden.

⁸² Nu, broeder, en ieder van u nu waarvoor gebeden gaat worden, als u gewoon rond het altaar wilt staan. Terwijl de boodschap enkele ogenblikken geleden uitging door uitleggingen en tongen, dat we de handen op de zieken zouden leggen en de machtige werken Gods zien.

⁸³ Nu, onze broeder, u hoeft niet opstaan, broeder, die daar op de brancard ligt. We zullen naar u toekomen.

⁸⁴ Maar als er nog anderen hier zijn om voor te bidden, die rond het altaar willen staan, terwijl de broeder en ik bidden en de handen op de zieken leggen, komt u nu maar. En denk eraan, omarm dat schilderij: “Door Zijn striemen werden we genezen.”

⁸⁵ “Ik begrijp het niet, Heer.” Natuurlijk niet. U bent nog steeds in de schoot van de aarde.

⁸⁶ Maar Hij trof die voorbereidingen. En Hij zou niet... Waarom werd Hij geslagen? Gewoon om het schilderij te verscheuren, of het lied te verscheuren en het weg te werpen? Nee, meneer. Hij werd geslagen, verwond en bloedde opdat wij genezen mogen worden. En daardoor zijn wij: “Door Zijn striemen zijn wij genezen,” ieder van ons. Nu, terwijl u komt en om het altaar vergadert voor gebed.

⁸⁷ Nu, heel wat van dit super-duper Amerikaans evangelisme hier, en spreken over: “U moet *dit* doen, *dat* doen.”

⁸⁸ Er is één ding waarover ik eerlijk met u wil zijn, mijn vriend. De manier waarop God geneest is op basis van dienst voor Hem. Zie? Het is op basis van dienst voor Hem. Wij moeten onze genezing aanvaarden, op basis van dat wij Hem zullen dienen nadat we genezen zijn. Nu, de Bijbel zegt: “Belijdt elkaar uw fouten. Bidt voor elkaar opdat u mag genezen worden.” Zie? Het is op de basis dat u God zult dienen. Velen van u hier zijn wellicht in een stervende toestand, en u—u moet sterven indien er iets niet gebeurt. Dan wil ik dat u in uw hart... .

⁸⁹ Nu, we kunnen u met olie zalven, we kunnen voor u bidden, voorganger en ik, een gebed des geloofs bidden, alles doen wat we ook kunnen, maar het zal geen goed doen tenzij u zelf binnengaat in gemeenschap met Christus. Zie? U moet tot die gemeenschap komen van: “Ik, Heer... .”

⁹⁰ Ik zie een—een—een jonge dame daar net lopen. Ze kwam hier niet lang geleden naar het huis met iets als een tumor of de ziekte van Hodgkin. En ze is een Methodist, wat geloof betreft. Ik geloof dat dat juist is, is het niet, zuster? En ze had een groot gezwel in haar zij. En nu staat ze daar, genezen.

⁹¹ Ik zie zuster Weaver hier staan, was een van de ergste kankergevallen die ik ooit in heel mijn leven gezien heb. Het eerste wat ik haar vroeg, of ze zou worden “gedoopt in de Naam van Jezus Christus” en haar zonden belijden. Toen ik haar hier in dit water nam, moest ik haar vasthouden; zo mager was ze, haar

armen heel erg klein. En ze werd gedoopt in de Naam van Jezus Christus. En dat is tenminste tien jaar geleden, nietwaar, zuster? [Zuster Weaver zegt: “Nee. Het was zestien jaar geleden.”—Red.] Zestien jaar geleden. Zestien jaar van gespaard leven, omdat ze gewillig was in gehoorzaamheid te komen. Toen de allerbeste dokters hier uit de streek. . .

⁹² Wel, haar eigen dokter vertelde mij. Toen ik hem—hem vertelde, zei: “Ze is genezen.”

⁹³ Zei: “Ooo! Ze zal binnen enkele weken sterven aan kanker. Wees daar niet bezorgd over. Ze zal heengegaan zijn. Nog een paar weken, dan zal ze heengegaan zijn.” En hij gaf haar net al ongeveer een dag om te leven. En hier is ze vandaag na zestien jaar, staat bij het altaar. Wat zou ik meer kunnen zeggen, telkens weer en weer en weer!

⁹⁴ Nu, God doet dat niet alleen maar voor één van Zijn kinderen en niet voor andere kinderen. Hij doet het voor al Zijn kinderen. “Wie dan wil, mag komen.” Het is. . . U wordt bij Hem uitgenodigd. Nu: “Het gebed des geloofs zal de zieken redden.” De Bijbel zei dat.

⁹⁵ Nu—nu, als. . . wat ik wil dat u doet, is uw fouten belijden, voor God, en zeggen: “Heer, genees mij.” Als u nooit tot bekering bent gekomen, geef uw harten aan Christus. En als u nooit in water gedoopt bent geweest in de Naam van Jezus Christus staat er een bassin klaar. Zie?

⁹⁶ En deze kleine dame aan de overzijde van de straat hier; toen die ongelovige daar er door bekeerd werd. Toen ze daar lag. . . Ze hadden haar van Silvercrest naar huis gezonden met tuberculose, stervende. En toen ik daar heen ging, en de Heer gaf een visioen, zei dat “ze zal worden genezen.”

⁹⁷ En hij ontmoette me de volgende ochtend daar, meneer Andrews, en kafferde me gewoon uit. Zei: “Een dergelijke valse hoop voor die vrouw!”

⁹⁸ Ik zei: “Meneer Andrews, het is géén valse hoop. De vrouw is een Christen. En wanneer ze er toe in staat is, komt ze om gedoopt te worden.”

⁹⁹ En hij zei: “Ze is stervende.” Zei: “Ik. . .Hoe kon ze van Silvercrest naar huis gezonden worden?”

¹⁰⁰ Ik zei: “Meneer, u kijkt, u. . . Datgene waar u naar kijkt, u kijkt naar wat de dokter zegt. Ik kijk naar wat God zei.” Zie?

¹⁰¹ Nu, het verschil is gewoon in waar u naar kijkt. Zie? Kijkt u naar wat de dokter zegt, zult u zeker sterven. Maar u moet kijken naar wat God zei. Wiens woord gaat u nemen?

¹⁰² Wat als Abraham de mening van de dokter genomen zou hebben van hem honderd jaar oud en een baby gaan hebben bij zijn vrouw, negentig? Wat zou hij dan gedaan hebben? Zie? Wel, de dokter zou gezegd hebben: “De man is krankzinnig.”

Maar God rekende het hem toe tot gerechtigheid, omdat hij God geloofde. Zie? Nu, u . . .

¹⁰³ En de vrouw leefde. Ze verzuimde om gedoopt te worden in de Naam van Jezus Christus, omdat ik denk dat ze een soort Methodist was of Presbyteriaan. Zij begon zieker en zieker te worden. En ze kwam en haalde Grace Weber, die daar . . . of nog steeds daar leeft, haar dochter. Een mantel en kwam hier en werd gedoopt in de Naam van Jezus Christus, met koorts, met ziekten van klonten die helemaal over haar schouder en alles waren uitgebroken, met een koorts van viertig. En werd hier gedoopt in de Naam van Jezus Christus. En ze woont hier net aan de overzijde van de straat. Misschien dat ze hier nu zit. 'k Keek enkele minuten geleden rond om te zien of ik haar kon zien. Zie? Gehoorzaamheid, ziet u.

¹⁰⁴ Het is niet gewoon rondgaan . . . Ik verschil van mening met sommigen van onze broeders, gewoon de handen leggen op *dit, dat, enzovoort*, op die manier, en zeggen dat een of ander super-duper geloof het zal doen. Dat is het niet. U moet echt, standvastig, Bijbels, Heilige Geest geloof hebben. Zie? Zo niet zal het niet blijven. Het blijft niet duren.

¹⁰⁵ Dat is de reden dat ik de Heer kan danken dat Hij me tot dusver geholpen heeft. De—de—de gezangen die hebben plaatsgevonden zijn echt geweest omdat zij waarachtig gebouwd zijn op ZO SPREEKT DE HEER. Zie? Daarom zullen zij ook standhouden.

¹⁰⁶ Nu—nu, terwijl de kleine zondagsschool . . . Ik wachtte gewoon even en sprak tot u tot ze in hun plaatsen kwamen, in positie, zodat we het nu rustig kunnen hebben. We hebben slechts enkele minuten, dan bidden we, beginnen we te bidden.

¹⁰⁷ Nu, ik wil dat ieder van u uw verkeerdheden aan God belijdt en God belooft dat u Hem zult dienen en alles doen dat u kunt. En voorganger en ik zullen gaan bidden en u de handen komen opleggen, en u zal zeker genezen worden als u het gelooft.

¹⁰⁸ Hoe konden die mensen, op krukken, en doof, en stom en blind, verleden zondagnamiddag, gewoon naar het podium toelopen, hun krukken wegwerpen; naar het podium toekomen, ogen werden geopend, weet u, op die manier? Honderden keren honderden van hen! Totdat ik zo zwak was dat ze me bijna van de plek hadden gehaald; ik stond er maar en zij kwamen langs. Zie? Een rij die zich van hier tot Jeffersonville High School zou uitstrekken, bijna, in een rij, kwamen door de rij. En ik weet niet of er een van hen was die erdoorheen ging of die werd genezen. Zie? Omdat ze kwamen op basis van echt waarachtig Christelijk geloof en geloofden. Ze . . . Het moet gebeuren.

Nu, buig uw hoofden, iedereen, help me om voor hen te bidden.

¹⁰⁹ Heer Jezus, we brengen tot U vanmorgen dit gehoor dat hier staat te wachten van zieke, aangevochten, gekwelde kinderen. Zij zijn zonder hoop, velen van hen, Heer, op genezing door de dokter, in het bijzonder deze man die hier op deze brancard ligt. Het is of Uw genade of hij gaat uit deze wereld weg over enkele dagen. En zonder twijfel staan er misschien sommigen hier rond het altaar met hartaanvallen die op ze wachten, en ziekten en aanvechtingen die hen zouden verscheuren.

¹¹⁰ Er is slechts één ding, Vader, dat hen kan redden, dat is voorbij de vijf zintuigen hier van dit lichaam gaan, waar de dokters zonder twijfel trouw geprobeerd hebben hun leven te redden; ziekten, kanker, tuberculose, hartkwaal. En met al het oplappen en de tubetjes en de materialen en—en—en kiembestrijdende medicijnen, dringt de vijand recht naar binnen om hun leven te nemen.

¹¹¹ En ik heb, geloof ik, Heer, Uw mening aan hen uitgedrukt. En ik heb de man vanmorgen in tongen horen spreken en die uitlegging geven, wat vandaag zou gebeuren. Sommigen van hen gaan het ontvangen, Heer, zeker. Dat is juist. Ik geloof het.

¹¹² En nu, zoals het in de Bijbel geschreven is, dat David, de kleine herdersjongen, de schapen van zijn vader in het oog hield, achter in de woestijn. En op een dag kwam een leeuw naar binnen en pakte één van zijn vaders lammeren en rende ermee weg. En die kleine herdersjongen, met geloof, wat had hij om tegen deze leeuw op te komen? Geen modern geweer of pistool. Maar hij had een kleine slinger, en hij ging achter die leeuw aan. Hij doodde die leeuw en bracht dat schaap terug. Een beer kwam binnen en greep één; hij ging achter die beer aan die hem tegen de aarde had kunnen verpletteren. Maar hij dacht niet aan de grootte van de beer of de kracht van de leeuw, of zijn snelheid, of zijn onbekwaamheid met de slinger.

¹¹³ Maar toen hij voor Saul, de koning, stond, zei hij: “Uw knecht hoedde de schapen van zijn vader, en een leeuw kwam binnen en greep één en liep weg. En ik ging achter hem aan en bracht het schaap terug.” Hij zei: “Dezelfde God Die mij bevrijdde van de hand, of de klauw van die beer, of de kaken van die leeuw, kan ook deze onbesneden Filistijn nemen en hem in mijn hand geven.”

¹¹⁴ We weten hoe het verhaal gaat, dat hij een man gedood had, doodde, die vele, vele keren groter was dan hij, en een krijgsman. Hoe het Saul met stomheid sloeg, die grote koning, grote, machtige man, hoe dat die kleine jongen zo'n geloof kon hebben, in een slinger. Nee, niet in een slinger, maar in God.

¹¹⁵ Nu, Heer, staande rond dit altaar, hier op deze brancard liggend, zijn Gods schapen, kleine lammeren, als het ware, voor Hem. Ze zijn gegrepen door een leeuw, kanker genaamd; een beer, tuberculose genaamd; andere ziekten die hen gegrepen

hebben en hen uiteen hebben gerukt en hen in stukken scheuren. Heer, ik—ik kom achter hen aan, met een kleine slinger, gebed des geloofs genaamd. Het is niet erg veel, maar ik weet wat het gedaan heeft. En ik weet dat het nog steeds Dezelfde God is. Ik kom vanmorgen achter hen aan om hen terug te brengen, Heer, tot schaduwrijke groene weiden van goede gezondheid, daar bij de stille wateren van vrede en weg van hun frustraties om op U te geloven.

¹¹⁶ En ik ga achter hen aan met de wapenrusting die U gaf om in te gaan. “Het gebed des geloofs zal de zieke redden en God zal hen doen opstaan. Als zij enige zonde gedaan hebben, het zal hen vergeven worden.”

¹¹⁷ En Vader, we gaan nu om de vijand tegemoet te gaan, de leeuw tegemoet te gaan, de—de duivel tegemoet te gaan, in elke vorm waarin hij is, kanker genaamd, tuberculose, ziekte van Hodgkin, hartkwaal, welke andere ziekte dan ook. We komen om hem te vinden en dit lam weer terug te brengen naar het Huis van God. In de Naam van Jezus Christus gaan we om deze slinger te gebruiken die U ons gegeven hebt. Wees met ons, Vader, terwijl we U nu eerbiedig benaderen, in Jezus’ Naam.

¹¹⁸ Ik wil dat U uw hoofden gebogen houdt. En we komen om met olie te zalven en de handen op de zieken te leggen, en het gebed des geloofs zal de zieken redden. Elke Christen hierbinnen, doe uw geloof bij deze gebedsrij.

¹¹⁹ [Broeder Branham verlaat drie en een halve minuut de preekstoelmicrofoon terwijl hij en Broeder Neville voor de zieken bidden, maar sommige woorden van Broeder Branhams gebeden kunnen niet gehoord worden, paragrafen 119-122. De pianist gaat door met het spelen van *Geloven Alleen* totdat de gebeden klaar zijn—Red.]

In de Naam van Jezus Christus!

In de Naam van Jezus Christus!

De Naam van Jezus!

De Naam van Jezus Christus!

De Naam van Jezus!

Vader, ik bestraf de duivel! . . . ? . . .

In de Naam van Jezus Christus!

In de Naam van Jezus Christus! . . . ? . . .

In de Naam van Jezus Christus!

Kom en geloof het . . . ? . . . en het zal gebeuren! . . . ? . . .

Heer, Gij . . . ? . . .

God . . . ? . . .

¹²⁰ Heer, U bent . . . U heeft de mogelijkheid geschreven. U bent de Bloedverwant, Christus! . . .? . . . In de Naam van Jezus Christus!

¹²¹ “Het gebed des geloofs zal de zieke redden.” Ik wil dat U het voor haar doet. Breng haar terug tot een gezonde vrouw! . . .? . . .

De Naam van Jezus Christus, breng haar terug!

In de Naam van Jezus Christus, breng haar terug! . . .? . . .

In de Naam van Jezus Christus, breng mijn zuster terug.

In de Naam van Jezus Christus, breng mijn broeder terug! . . .? . . .

In de Naam van Jezus Christus! . . .? . . .

In de Naam van Jezus Christus! . . .? . . .

In de Naam van Jezus Christus! . . .? . . .

U heeft het nooit gedaan. De Here zegen u!

Ik kom er vanmorgen achteraan! . . .? . . .

¹²² In de Naam van Jezus Christus, breng ik u terug, door een gebed des geloofs, uit de slavernij! . . .? . . . Wij voegen ons geloof toe aan deze! . . .? . . .

[Broeder Branham keert terug naar de preekstoelmicrofoon—Red.]

Geloven alleen;

Met onze hoofden gebogen nu, nu.

Geloven alleen, geloven alleen,
Alles is mogelijk, geloven alleen.

O Heer, ik geloof; o Heer, ik geloof;
Alle dingen zijn mogelijk . . .

Laten we nu gewoon onze handen omhoog steken.

. . . Heer, ik geloof;

O Heer, ik geloof; Heer, ik geloof;

Alles is mogelijk, Heer, ik geloof.

¹²³ Onze Hemelse Vader, degenen die konden opstaan, hebben hun handen opgestoken, dat zij het aanvaard hadden. Deze broeder die op de brancard lag, stond op om te tonen dat hij zijn genezing aanvaard heeft. We geloven, Heer, dat ze nu vredig terugwandelen naar de schaduwrijke groene weiden langs de stille wateren om weer gezond te worden, door de Naam van Jezus. Wij bedanken U ervoor. Amen.

¹²⁴ Goed, Broeder Neville, ik ga hier zitten en u horen prediken, nu.

VOORBIJ HET GORDIJN VAN DE TIJD DUT61-0305
(Beyond The Curtain Of Time)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmorgen 5 maart 1961 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org